مامون
له اندیوال وبلاګ نه

د جګړی ځپلو ماشومانو اکو بکو

اکو بکو سرسیندکو
خوب وپرید د سرتیرو په ترپکو
درخانی خوری ته ورته را وځه
چي ورسره سپی دی که ټوپک

دوی ناست په میدان
غشی ولی زمور په دالان
دا دالان کی ځومره ناری دی
اوښکی څاڅی لکه باران

په نږی کی د وینو تږی پاچاهان دی
مور ولی په خپلو کورو کی
مور تښتو په شیبو کی

د شیبو سپینو کوترو نه لاره ورکه په آسمان
یو خواته دی سرتیری بلی خواته طالب خان
د دواړو د کوناټو په منځ کی درد دی
چی زمور کورونه یی کړه راته وران، ځیری یی کړ ګریوان

مور ناره کړی: مر می د زره بند دی
په شپږمه می زکندن دی
ږز غرز
شرنګ شرابت مور یی مره کړو په هیبت

دا هم د شعر اصلی بڼه

اکو بکو سرسیندکو
غوا مي لاړه په ترپکو
درخانۍ خورې ته ورته راوځه

ستا په لستوڼی کې خواږه دی که ترخه
ورور مې ناست په دوکان
غشی ولی په دالان
دا دالان داسې ښایسته دې لکه ستوری د آسمان
آسمان کې یو باچا دی
مونږه ولی په مغزو کې

مونږ پټیږو په شیبو کې
د شیبو سپینو کوترو
راځئ چې غزا وکو
یا به مړ کو رضاخان
یا به راولو جوګی
جوګۍ دواړو کوناټو په منځ کې درد دی
ملا ورله راغواړو
په شپږمه یې زنکدن دی
شرنګ شرابت پقیر یې مړ که په هیبت